
Shri Skanda Vedapada Stotram

श्रीस्कन्दवेदपादस्तोत्रम्

Document Information

Text title : Skanda Veda Pada Stotram

File name : skandavedapAdastotram.itx

Category : subrahmanya

Location : doc_subrahmanya

Proofread by : Preeti N Bhandare

Latest update : August 28, 2021

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

August 28, 2021

sanskritdocuments.org

Shri Skanda Vedapada Stotram

श्रीस्कन्दवेदपादस्तोत्रम्

श्रीमहागणेशाधिपतये नमः ।

श्रीगुरुभ्यो नमः ।

पुरा स्कन्दो महाबाहुः प्राप्य कौमारजाङ्गलम् ।

कुमाराद्रि समासाध्य जित्वा तारकमोजसा ॥ १ ॥

वासुकिं भुजगेन्द्रं च कृत्वा पूर्णमनोरथम् ।

स्वांशं तस्मिन् प्रतिष्ठाप्य धारातीरे मनोरमे ॥ २ ॥

देवभूदेव सङ्घैश्च देवानीकयुतो वशी ।

सुरेन्द्रयाज्ञया तस्य कन्यां स्वीकृत्य तत्रहि ॥ ३ ॥

स्वामिकार्तिकमासाद्य तां विवाह मढोत्सवेः ।

तत्रस्थितं मोदमानमानसं मणिमन्दिरे ॥ ४ ॥

देवसेना पतिस्वाङ्गुलर्षं चापि सुधाकरम् ।

स्वच्छस्कृष्टिक निरमाणादिव्यसिंहासनेस्थितम् ॥ ५ ॥

सर्वक्षेत्रोत्तमे नित्यं भोगभोगक्षुलप्रदे ।

महासारस्वतेपीठे स्वगणो स्वामि कार्तिके ॥ ६ ॥

दृष्ट्वातुपरमानन्दयुताः सेन्द्रायुताः सुराः ।

कृताञ्जलि पुटाः सर्वेतुष्टुवुर्मुदितस्तदा ॥ ७ ॥

वरोत्पलस्रक्करकारविन्द संशोभिडस्तां कुयभारनम्नाम् ।

भिम्भाधरां रक्तनभ्यां तलोदरीं डरीन्द्रमध्यां गजमन्दगामिनीम् ॥ ८ ॥

भृङ्गालकां श्यामलदेलकान्तिं मुक्तावलीभूषितकण्ठभागाम् ।

महाईवस्त्राभराणैरुपेतां विद्युत्प्रभां कोमलपादपद्माम् ॥ ९ ॥

राकाशरश्मिन्द्रमुष्णीं मनोज्ञां मन्दस्मितां कुन्दतीं सुनासाम् ।

तत्र स्युरन्भौक्तिकयारुकान्तिं प्रभातिरस्कारकृतेन्दु मं(६) (५) लाम् ॥ १० ॥

प्रियसमालिङ्गनजात-सम्भ्रमभ्रमद्विलासोत्थित रोमदर्षणाम् ।
 सवत्सुधा-सागरपूर्णाथन्द्रकटाक्षकल्लोल विलासविभ्रमाम् ॥ ११ ॥
 तां देवसेनां परिरभ्यं गाढे लज्जानता मुन्नमयन् कराब्जैः ।
 वयोभिरीर्ष्या प्राणप्रकोपैः सम्मानयन्डास्यसमन्विताभि ॥ १२ ॥
 कथोरमार्ताण्ड सडस्र कान्तिमत्कीरटभाभासिदृष्टिग्वधूमुपमम् ।
 सुख्यरथन्द्रमरी चिद्विष्कृत प्रदीप्तसौम्यनमण्डलं प्रभुम् ॥ १३ ॥
 थलत्तपोलान्त विराजितोज्ज्वलस्फुरत्सुमुक्तामणिवर्यकुण्डलम् ।
 प्रदर्ष कृद्भक्तयरोमण्डलं स्मेरास्यजैवातृककौमुदी कं (मुष्णं) ॥ १४ ॥
 भिम्भाधरं सुन्दरकम्बुकन्धरं दिव्यायुधोद्यद्भुजदण्डम भमतम् ।
 आजानुभाहुं सुविशालवृक्षसं पीनोन्नतांसं विमलाङ्गकान्तिम् ॥ १५ ॥
 गम्भीरनाभिं सुकटिप्रदेशं सुजानु जङ्घं मृदुपाद पल्लवम् ।
 मडारत्नाङ्गदण्डकिरीटं द्विषड्भुजं शित्रमयूरवाहनम् ॥ १६ ॥
 तेजः क्षमाभुद्धियशोभिरेव समं धरित्री गुरुशुक्लसूरैः ।
 गजाम्बुसिंहानन शूरपद्मसतारकाग्निप्रलयाम्बुराशिम् ॥ १७ ॥
 रक्षो-गणानिष्ठित पारिसंस्थतद्भीरमाडेन्द्रसुदुर्गभिधनम् ।
 गन्धर्वगीर्वाण सुसिद्धसाध्य विधाधरैरप्सरोभीश्व सेव्यम् ॥ १८ ॥
 मुनीन्द्र पद्मासन वारिजाक्ष भूतेशुमुष्यैर्वर यारुकन्दम् ।
 धारासरित्तीरविराजमाना कुमारशैलाग्र सुदिव्यधाम्नि ॥ १९ ॥
 स्थितं स्वशक्त्यापरया सुउपया तं देवसेनासङ्घितं वरेण्यम् ।
 मज्जाज्यलन्तारमनन्तशक्तिं षडाननं वाञ्छितदा नदक्षम् ॥ २० ॥
 गौरीवरानडुरं सुयारुवेषं सुविधाप्रदमाश्रितानाम् ।
 नित्यान्नदाने सिरुतं मञ्जुगुह्यद्विदन्तारमनादिनिर्गुण ॥ २१ ॥
 देवाङ्गनाभिर्मुनिकन्यकाभिर्नीराजितं मङ्गलमङ्गलाङ्गुम् ।
 भिलान्तरालस्तितवासुकीन्द्रे स्वांशेन तिष्ठन्तमुदार विक्रम ॥ २२ ॥
 सर्वेश्वरं त्रिपुरसुन्दरमादिदेवं जन्मातिगं भवभयापडरं वरेण्यम् ।
 गङ्गासुतं गिरिसुतां मुदामावलन्तं वन्दामहे मयभीष्टदमाशुद्ध्यै ॥ २३ ॥
 छति स्तुतं देवगाणैरावाज्जनसगोचरम् ।
 कालं कलयतां स्तुत्यं स्तुतिरूपं स्तुतिप्रियम् ॥ २४ ॥

प्राणम्य दण्डवद्भूमौ वेदान्तस्तवमुत्तमम् ।
 पठेद्विदं स्वान्तपद्मे चिन्तयन् स्वन्द वीश्वतम् ॥ २५ ॥
 गजाननं मडात्मानं सुधाकुम्भं वराङ्कुशौ ।
 बिभ्राण मोदक उस्तूर्नमस्कृत्यकिरीटनम् ॥ १ ॥
 श्रीपतिस्तुतयारित्र श्रीमत्सुन्दर विग्रह ।
 श्रीषडाननर्सेश श्रीयं वासयमेकुले ॥ २ ॥
 पुरन्दरादिसंसेव्यपादपद्मदधानिधे ।
 पुलिन्दकन्या रमण पुरुत्राख्यसिविश्रुतः ॥ ३ ॥
 वीतरागाश्चमुनयो लुदम्बुजपुटेस्थितम् ।
 सर्वज्ञं सर्वगं स्कन्दं सदापश्यन्ति सूरयः ॥ ४ ॥
 यमाश्रित्य य गीर्वाणा युधि शत्रून्निहन्ति य ।
 आलम्बन्ति स्वपदवीं तिष्ठन्तिस्वादु रातयः ॥ ५ ॥
 द्विषद्भुजगदाभेट पाश भङ्गादि डेतिलिः ।
 विद्रावयाशुमेशत्रून् सङ्ग्रामेरिपुसङ्कुटे ॥ ६ ॥
 तापत्रय मडावक्ति जवालासन्तापितं छि माम् ।
 तथा कामादि षड्गोराप्यायस्वसमेतुतेः ॥ ७ ॥
 अणोरणी यां समजमेकं धातरमीश्वरम् ।
 मयूरवाहनं देवं विपश्येमनृयक्षसः ॥ ८ ॥
 मन्दस्मितमुभाम्भोजं युवानं कौञ्चलेदिनम् ।
 समाश्रयित्वा विबुधा य मुदप्रमुदाडसते ॥ ९ ॥
 मडासाम्राज्यपीठस्थं राजराजनमधुतिम् ।
 क्षिप्रमालोकयिष्यामः सुगन्धिं पुष्टिवर्धनम् ॥ १० ॥
 कथेनमनसावाय नतिचिन्तनकीर्तनैः ।
 सदारा लृष्टमनसश्चोपास्मैगायतानरः ॥ ११ ॥
 नमोडिरण्यवर्णाय डिरण्यस्थन्दनाय य ।
 नमो डिरण्यगात्राय नमोडिरण्यबाहवे ॥ १२ ॥
 दण्डिताभिलटैत्यौघः ऋण्डिताभिलबन्दनः ।

भोगेच्छूनां सदारारणां यजतां श्रद्धया गुडम् ।
 भवन्त्यश्वैवकृप या यावेन्त्यःपृथिव्यां भोगाः ॥ २७ ॥
 जगद्गुडुम्भी देवेशो दीनसंरक्षार्णक्षमः ।
 पाक स्रष्टार्थं संडर्ता येः विजानन्ति ये यन ॥ २८ ॥
 येषां हि कुलजातेन स्कन्दपादाश्रितेन य तरन्ति ।
 वरकाम्भोधिं शश्वत्पुत्रोऽपि पितरः ॥ २९ ॥
 जनानामुतदेवानां स्मृतेस्तव पदाब्जयोः ।
 सम्प्राप्तौ भोगभोक्षा य डिमश्च श्रुणि डिं तपः ॥ ३० ॥
 वयमेतेन सततं गमिष्यामः कृतार्थं ताम् ।
 श्रद्धया केवलेनैव यो विश्वाभिविपश्यतिः ॥ ३१ ॥
 पुरा कृताच्यशेषाणि पातकानि मडान्ति य ।
 विनाश्य पालयविभो गायेत्वानमसा गिरा ॥ ३२ ॥
 अनाथं दीनमापन्नं कृपाब्धे मां विलोक्य ।
 अचिन्तयित्वा सेनाने यन्मना दृष्टुं कृतम् ॥ ३३ ॥
 देवसेनापतिस्त्वं हि देवसे नायतो वशी ।
 अतश्चेव मडासेनो भूरिदाड्यसि श्रुतः ॥ ३४ ॥
 कार्तिकेय मडाभाडो कृत्तिवासःप्रयङ्गुर ।
 कृत्तिवासो विभिन्नानां ऋप्रायमनसा सड ॥ ३५ ॥
 तां नमामि मडादेवीं कार्तिकेयशु भाङ्गुणाम् ।
 शक्तिं भद्रां भगवतीं सर्वभूतनिवेशनीम् ॥ ३६ ॥
 संदृत्यविश्वं सचरा चरं य कल्पावसाने परया स्वशक्त्या ।
 सङ्कीडयंस्तिष्ठति गूढमूर्तिरम्भस्यपारे भुवनस्य मध्ये ॥ ३७ ॥
 त्वत्सन्निधानत्री जगज्जनित्री सृजत्यवत्यति य श्रुवसङ्घान् रजस्तमः ।
 सत्त्वगुणैरजस्रं भूयिष्ठान्ते नम उक्तिं विधेम ॥ ३८ ॥
 त्वत्समस्त्रिषु लोकेषु नान्यस्तिष्ठति निश्चितम् ।
 वर्णितुं मडिमानन्ते सपूर्वेनापरे जनाः ॥ ३९ ॥
 त्वमेव देवदेवेश जगन्निवास कूटस्थात्मा पुरुषः पुराणः ।
 त्वमेव यत्सर्वं गतं हि वस्तुष्यागुडायां निहितोस्य जन्तोः ॥ ४० ॥

वास्यासक्तस्य गिरिजारमणस्यान्तिके चरन् ।
 प्रदोषे शिवयोः प्रीतिं जनयन्नोयनादिवः ॥ ४१ ॥
 तं वन्दे निष्कलं शुद्धमादि कर्तारमीश्वरम् ।
 यतश्च यजुषा सार्धभूयः सामानि जज्ञिरे ॥ ४२ ॥
 येनमाश्रित्वा जित्वासन् सङ्गरेयुद्धदुर्मदान् ।
 दिवितारेति मुदिता षण्ड्रजयेष्ठा मरुद्गणाः ॥ ४३ ॥
 यत्तद्ब्रह्म जगदोनिः सर्वव्यापी सनातनः ।
 सकाशस्वेच्छय शम्भोरब्राह्मृष्टिरिवाजनि ॥ ४४ ॥
 त्वमन्तरात्मा सर्वभूतेषु यैकस्तथानलिभो षमिवाप्यचिन्त्यः ।
 नित्यानित्यैश्चेतनायेतनात्म ह्यणोरण्णीयान्मडतो मडीयान् ॥ ४५ ॥
 जगद्धर्ते दिनगोप्त्रे भवलं त्रेऽसुरद्रुडाम् ।
 कामदात्रे विश्वकर्त्रे गोत्राणां पतये नमः ॥ ४६ ॥
 तस्मैकुमाराय कृपाकराय लोकैकधा त्रेऽप्लिधर्मगोप्त्रे ।
 द्विषद्भुजायास्तु नमः परस्मै यस्मात्परत्रा परमस्ति किञ्चित् ॥ ४७ ॥
 तिरस्कृतानैकसदस्त्रश्मिरत्नाऽय दिव्याभरणैरुपेतम् ।
 माण्डिक्यवैदूर्यकिरीटजुष्टं विभुं चिदानन्दमरुपमद्भुतम् ॥ ४८ ॥
 पुरासुपर्वाप्सरसोरगेन्द्र भूदेवसं घेरनुगीयमानः ।
 त्वमेव मां भीषणमृत्युवङ्गत्रात्पाडि पश्चात्ताडुतवा पुरस्तात् ॥ ४९ ॥
 पादपङ्कजभुङ्गोभ्यो मलद्भ्यश्च नमो नमः ।
 तेभ्यो नमस्ते गणेशेभ्यो धोरेभ्योथ धोरेभ्यः ॥ ५० ॥
 तिलेषु तैलं दधिनीव सर्पिंस्योतस्याभ्राग्निररण्योर्यथा हि ।
 तिष्ठत्यात्मा सर्वभूतेषु गूढो गर्भेऽयं सुधितो गर्भिणेषु ॥ ५१ ॥
 त्वं भूमिरापो ज्वलनं हि वायुर्नभोदिशश्चाप्यथ चन्द्रसूर्यौ ।
 मरुद्गणाश्चैव सरीसृपाश्च ह्यथो दिव्यः सुसुपर्णो गुरुत्मान् ॥ ५२ ॥
 त्वय्येव हि जगज्जातं त्वयि सर्वं प्रतिष्ठितम् ।
 त्वय्येव विलयं यान्तियत्किञ्च जगत्यां जगत् ॥ ५३ ॥
 यमेव नित्यं मुनयो यजन्ति गायन्ति गन्धर्वाणाः सुसाध्या ।

गृणन्ति शैव श्रुतयोयमाद्यमादित्यवर्णा तमसः परस्तात् ॥ ५४ ॥
 यदक्षरं परमं वेदवेद्यं सर्वस्य बीजं जगतां निधानम् ।
 सख्यासख्यव्यापकं चित्स्वरूपमेकं सद्भिन्ना बहुधा वदन्ति ॥ ५५ ॥
 कलिकल्मषहन्तारं दुरितध्वान्तभास्करम् ।
 येनं हित्वा षडात्मानं तेंडधन्तमः प्रविशन्ति ॥ ५६ ॥
 कृपालुस्त्वादृशोनास्ति मादृशो नास्ति पापभाक् ।
 पतन्तन्निरयाम्भोद्यौ रक्षा राजन्नघायतः ॥ ५७ ॥
 श्रियं सुविधां सुकलत्रमुर्वी प्रजाः पशून् भूरियशोर्थसिद्धिम् ।
 प्राप्तुं यदीच्छा तव भक्तिरेव ज्ययं पन्थाऽनुवित्तः पुराणः ॥ ५८ ॥
 स्तुतिभिर्निति भिर्विचिन्तनैः तवसन्दर्शनकीर्तनैल्लयैः ।
 सुधियोऽपि भजन्ति केवलं दीर्घायुत्वाय शतशारदाय ॥ ५९ ॥
 आनन्दरत्नाकर शितदीधिति गोणौघसद्मल करण्डमध्यगम् ।
 मुक्ताङ्गलं तच्छरं जन निर्मलं तस्य धीराः परिजनन्ति योनिम् ॥ ६० ॥
 असाध्यमप्यस्य कृपाकटाक्षात्साध्यं हि लोके प्रवदन्ति सन्तः ।
 पुरैनमाश्रित्य हि देवदेवेस्त्वष्टुर्ग्रहेऽभिबत्सोमभिन्द्रः ॥ ६१ ॥
 मध्येबहिर्वाप्यथ चान्तराले दिङ्मन्तरिक्षे बिलमन्दिरे च ।
 भूमौ तथा करतले विदिक्षु नलीन्वस्यप्रतिमानमस्ति ॥ ६२ ॥
 यद्ब्रह्म यस्याक्षरमद्वितीयमनौपमं वाङ्मनसोविद्गुरुं
 यदेतदव्यक्तमतीन्द्रियं तत्परमं पदमवभाति भूरि ॥ ६३ ॥
 यस्यचित्तं त्वत्पदाब्जे सततं निश्चलं विभो ।
 नाप्राप्यमस्ति सुधियस्तस्य देवाऽसन्वशे ॥ ६४ ॥
 नौमि सद्यार्थघातारं गोप्तारं त्रिदिवीकसाम् ।
 हन्तारं सर्वशत्रूणां जेतारमपराजितम् ॥ ६५ ॥
 यद्विदित्वापरं चान्यत् ज्ञातव्यं नहि किञ्चन ।
 षति शुश्रुमधीराणां येनस्त्वद्विद्ययक्षिरे ॥ ६६ ॥
 त्वमेव वेद्योऽसि समाधिनिष्ठैः त्वमेव येजोऽपि तथाध्वरेषु ।
 त्वमेवपूज्योऽसि समस्त नीर्जैस्त्वम्ब्रह्मरथिविद्ब्रह्मण्यते ॥ ६७ ॥

अत्रिर्यथैकोभुवनं प्रविष्टो रूपं रूपं प्रति रूपो बलिश्च ॥ ६८ ॥

सूर्यो यथा सर्वभूतेषु यक्षुर्नलिष्यते याक्षुषैर्बाह्य द्यौषैः ।

ऐकस्तथा सर्वभूतान्तरात्ममविष्य ते याक्षुषैर्बाह्यद्यौषैः ॥ ६९ ॥

ऐकोवशि सर्वभूतान्तरात्म यै कं रूपं बहुधा यः करोती ।

तमात्मस्थयेनु पश्यन्ति धीरास्तेषां शान्तिः शाश्वती नेतरेषाम् ॥ ७० ॥

सुकाम दोग्ध्रीह्यमृतप्रवर्षणी भवत्कृपायाश्रित कामरूपिणी ।

अस्मासु नित्यं सकलार्थदायिनी सा वर्धतां महते सौभगाय ॥ ७१ ॥

स एवमागयाणसन्निकृष्टः शरीरुवस्थाय करोति सर्वम् ।

स सर्वं भूतेन्द्रिय संलतिस्थः ससर्वज्ञः सर्वमिदं प्रपश्यति ॥ ७२ ॥

त्वदाश्रया मडामया सैव विश्वं मिनिर्ममे ।

ततोऽन्यत्परमाणुर्वा नेह त्वानास्ति डिञ्चन ॥ ७३ ॥

त्वमन्तरात्म पञ्चमिशात्परश्च त्वामुत्तमः पुरुष परमात्मा ।

ह्यभिन्नः सनातनः प्रेर्यमाण ऐको देवः सर्वभूतेषु गूढः ॥ ७४ ॥

यदादित्ये यच्छशाङ्के यदग्नौयद्व्योम्नि भूमौयच्छवसनेयदप्सु ।

यद्यजमाने निष्ठितं सर्वगु यत् यं छत्तद्विदुस्त एमे समासते ॥ ७५ ॥

स्वेच्छया क्रीडमानस्सन्व्याप्यातिष्ठति सर्वगु ।

साक्षीप्रकृत्या संयुक्तो भर्गो देवस्य धीमहि ॥ ७६ ॥

स्तोतुं स एव सर्वात्मादष्टुं ज्ञातुं तदर्थनम् ।

कर्तुं सज्जनसंसर्गं धियोयोनः प्रयोदयात् ॥ ७७ ॥

ऋज्माण्डलं यद्यजूंषि प्रतीकं सामान्युआभ्रान्तितमोनिहन्ताम् ।

विभ्राद्बृहत्तत्परमार्थरूपमादित्यवर्णं तमसः परस्तात् ॥ ७८ ॥

सुतेजस इष्यशुक्लाद्यनेक भेदान्माय ज्जुव सङ्घाननेकान् ।

त्वदाधारा तृप्तिभिम्बितासती यदक्षरं पञ्चविदं समेति ॥ ७९ ॥

यदक्षरं पञ्चामृतं ब्रह्मवेद्यं छन्दोमयास्यं प्रणौमि द्वादशारम् ।

सप्तयकं विद्यति भ्राभ्यमाणमेकं सन्तं बहुधा कल्पयन्ति ॥ ८० ॥

सूते जनानामपिलार्थसिद्धिं या स्कन्दशक्तिं कृपया मनोज्ञा ।

अभाति सा कल्पलतेवे शश्वत् प्रियं सप्पायं परिषस्वजना ॥ ८१ ॥

तां देवसेनां तरुणार्कभासां कुन्देन्दु मन्दस्मितशोभिवङ्गत्राम् ।
स्मरामि नित्यं कनकाभगात्रां वयोविदं वायमुदीरयन्तीम् ॥ ८२ ॥

पुरा मलत्माभगवान्घटोद्भवः स्तोत्रेण संसृत्य षडास्यमादरात् ।
भूत्वा मुनीनां प्रवरः समाहितश्चि कितुषी प्रथमा यज्ञियानाम् ॥ ८३ ॥

विधावित्तं यशस्वर्गरोक्षौघायूषिनः सदा ।
विजयं देहि सेनानेस्त वामत्वास्वाध्यः ॥ ८४ ॥

त्वया सम्प्रेर्यमाणोऽहमकृत्या स्तौमि उरात्मज ।
पाणिनः कृपया देव सेनानिब्यश्च वो नमः ॥ ८५ ॥

दुःस्वप्न दुर्निमित्तोत्थभयं शमय शाङ्कुरेत्वम् ।
हि पक्षिमुपाय्यापि भद्रन्नःसर्वतो वद ॥ ८६ ॥

निहत्य तारकं सङ्घ्येसपुत्रामात्यबान्धवम् ।
कुमारशैलशङ्कगात्रमरोऽनुत्तरां दिवम् ॥ ८७ ॥

भवामयनिहन्तापि कुष्ठरोगातुरांस्तथा ।
रक्षिष्यसीतिश्रुणोमो हरिमाणं च नाशय ॥ ८८ ॥

यत्रोच्छिष्टानुलेपेन पादसङ्घैर्नलिष्यते ।
सुभ्रमण्यस्य मडिमाकस्तद्भेदद्वेदभुतम् ॥ ८९ ॥

सर्वेशमाश्रित्य तथान्नमुत्तमं श्रुवन्ति श्रुवा षट्तिदानलीलया ।
धातुः क्वलं बह्वितिदर्शयन्नसावधारयद्भ्रितोभोजनम् ॥ ९० ॥

दारापगोपान्त कुमारभूतिस्थित्वान्नदानं प्रकरोति सन्ततम् ।
आज्ञापितं तेन गुडेन यैवं केवलाघो भवति केवलाघी ॥ ९१ ॥

विशोषणाय दैत्येन्द्र महाप्रलयवारिधेः ।
निर्याडीत्य भ्रुवन् देवा जयतामिवदुन्दुभिः ॥ ९२ ॥

आम्नाय पादप्रडितेन संस्तुतः स्तवेनयानेनडुताशभूर्गुलः ।
तुष्ट सदा दैवत दैवतः स्वययंस्मभ्यं तद्भक्तनयद्भयीमडे ॥ ९३ ॥

धमं स्तवमधीयानः स्कन्दभक्तियुतोवशी ।
प्राप्येह सकलान् कामान् घोरमृत्यु भयं डे ॥ ९४ ॥

स्वस्ति श्रीस्कन्दवेदपादस्तोत्रम् ।

Proofread by Preeti N. Bhandare

——
Shri Skanda Vedapada Stotram
pdf was typeset on August 28, 2021

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

